

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΒ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1879.

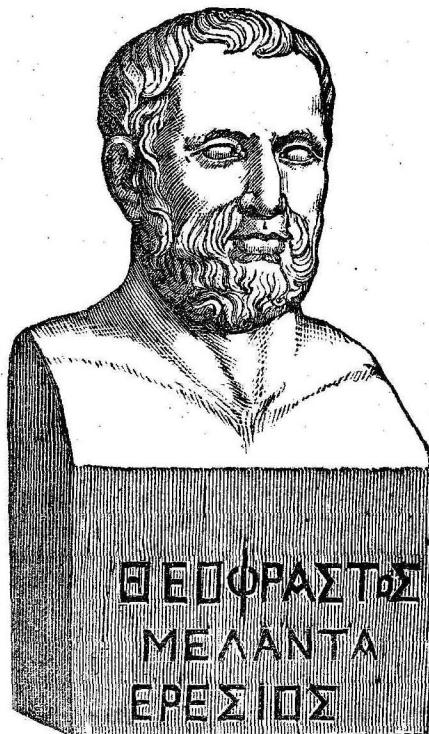
ΑΡΙΘ. 144.

Συνδρ. ἐτησία ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 1.
» » Ἐξωτερικοῦ » 2.

ΔΙΕΓΘΥΝΣΙΣ

'Εν δόδφ' Ερμοῦ δριθ. 79.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν αὐτῆς
ἀνταποκριτῶν, σέλλεται ἡ Ἐφημερὶς
τῶν Παιδών τὸν πρόπληρωμα μῆς.

Θεόφραστος.

Ο Θεόφραστος περιπατητικὸς φιλόσοφος θεόφραστος ἔγεννήθη ἐν Ἑρεσφῷ τῆς νῆσου Λέσβου τῷ 382 π. χ. καὶ κατ' ὅρχος μὲν ἐμαθήτευσε παρά τινι Ἀλκίππῳ ἐν τῇ πατρίδι του, μετὰ δὲ τοῦτο ἐστάλη παρὰ τοῦ πατρός του, πλουσίου ὅντος, εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Πλάτωνος πρῶτον καὶ κατό-

πιν τοῦ Ἀριστοτέλους. Τόσον δὲ γλυκὺς καὶ εὐγλωττος περὶ τὸ λέγειν ἦτο, ώστε μετωνομάσθη πρῶτον μὲν Εὐφραστός, ἐπειτα δὲ Θεόφραστός, ἐνῷ πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος ἐπὶ τέλους δὲ ἐγένετο καὶ διευθυντῆς τῆς περιπατητικῆς Σχολῆς, ἥτοι τοῦ Λοκείου, διοικούσης τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἰδίως τὴν ἀρχαιοτέρην εἴλκουσε περὶ τὰς 2,000 μαθητῶν, μεταξὺ τῶν δύοιων ἀριθμοῦνται διάσημος ἱατρὸς Ἐρασίστρατος καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς, ἔπι δὲ Νικόμαχος ὁ μίδις τοῦ Ἀριστοτέλους, διστις εἶχε τεθῆ ὑπὸ τοῦ πατρός του ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτοῦ.

Ο Θεόφραστος συνέγραψε πολλὰ συγγράμματα μεγάλης ἀξίας, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα αὐτῶν ἀπωλέσθησαν. Ἐκ τῶν διασωθέντων οἱ ἡθικοὶ χαρακτῆρες τοῦ, εἶναι φιλοσοφικὰ μᾶλλον ἢ ἡθικὰ ἔργα.

Ἐγραψε προσέπι περὶ κολακείας, ἡδονῆς καὶ εὐδαιμονίας. Περὶ γεωλογίας καὶ βοτανικῆς, κ.τ.λ.

Ἐν γένει δὲ, ὅπως ὁ Ἀριστοτέλης ἦτο ὁ πατήρ τῆς φυσικῆς ἴστορίας, οὕτω καὶ ὁ Θεόφραστος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ πατήρ τῆς Βοτανικῆς.

Ἀπέθανε δὲ ἐν πλήρει γήρατι 85 ἑτῶν τὴν ἡλικίαν, διατηρήσας μέχρι τέλους σώας τὰς διαινοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις.

*****

Τὸ φῶς κατὰ τοὺς διαφόρους καιρούς
τοῦ ἔτους.

*****

Τὸ χημικὸν στοιχεῖον τῶν ἀκτίνων τοῦ Ἡλίου, τὸ καλούμενον ἀκτινισμός, εἶναι ἐνεργητικώτερον, συγχριτικῶς πρὸς τὴν θερμότητα καὶ τὸ φῶς, τὴν ἄνοιξιν παρὰ εἰς ἄλλην τινὰ ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Καθ' ὃσον δὲ τὸ θέρος

προχωρεῖ, ή δύναμις αὕτη μειοῦται, καὶ τὸ φωτεινὸν στοιχεῖον αὔξανει, ἐνῷ κατὰ τὸ φυινόπωρον ἀμφότερα δι, τα ἀκτινισμὸς καὶ τὸ φῶς μειοῦνται, ἐνῷ τὸ θερμαντικὸν στοιχεῖον αὔξανει.

· Αἱ μεταβολαὶ αὗται τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς πρὸς τοὺς καιροὺς χρησιμέουσι πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς φυτικῆς ζωῆς.

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ.

(Διήγημα Ἐλευθερίου)

Μετάφρασις ἐλευθέρα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

(Ἔτε προηγούμενον φύλλον.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

· Ο Παπποῦς καὶ δὲ ἔγγονός.

Μετὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν δὲ Γεώργιος μετὰ τοῦ Πέτρου καὶ τῶν κτηνῶν κατευθύνθησαν πρὸς τὰ κάτω τοῦ ὄρους, δὲ γέρων μετὰ τοῦ Ἰακώβου εἰσῆλθον εἰς τὸ κτηνοστάσιον. Οἱ καιρὸς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶχε μεταβληθῆναι, ἀνεμος δὲ σφοδρὸς μετὰ χιόνος καθίστα τὴν κατάβασιν δύσκολον, καὶ μετ’ οὐ πολὺ ἀπέκρυψεν ἀπὸ τῆς ὅψεως πατρὸς καὶ ἔγγονοῦ τοὺς ἀναχωρήσαντας — καὶ δύμας δὲ γέρων ἵστατο εἰς τὸ παράθυρον κυττάζων σύννους καὶ περίλυπος, ὡς ἐδύν προσθάνετο κακόγι τι διὰ τὸν ἀπελθόντα υἱόν του.

— «Ἄδοτοί ἀπῆλθον, καὶ πιθανὸν γάρ μη τοὺς ἴδωμεν πλέον παποῦ!» εἶπεν δὲ Ἰακώβος κυττάζων τὸ τεθλιψμένον πρόσωπον τοῦ γέροντος.

— «Ἄς προσευχῆθωμεν δι’ αὐτοὺς» — εἶπεν δὲ γέρων, θέσας τὴν τρέμουσαν χεῖρά του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παποῦ, «καὶ δὲ συστήσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Θεοῦ, τῆς δούλιας ἔχουσι μεγίστην ἀνάγκην.»

— Οἱ Ἰακώβος κατέπνιξε τὸν λυγμούς του καὶ ἔγνάτισεν εἰς τὰ πλάγια τοῦ γέροντος, δυτὶς ἐξέχεε τὴν καρδίαν αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεὸν δεδύμενος, δπως κατευδώσῃ τὸ τέκνον του εἰς τὴν οἰκίαν του· ἐγερθεὶς δὲ ἐκ τῶν γονάτων του καὶ θεωρήσας τὸ ὠρόλόγιον, «τρέξ! εἶπε, — μετὰ μεσημβρίαν! εὐχαριστῶ τὸν Θεόν! δὲ Γεώργιος πρέπει ἥδη γάρ κατῆλθεν εἰς τὴν κοιλάδα.»

Ἐν τούτοις δὲ καιρὸς εἶχε μεταβληθῆναι καταιγίδα, ητίς ἡπελεῖ νὰ καταστρέψῃ τὸ κτηνοστάσιον, δὲ γέρων ἤρχισεν ἥδη νὰ ἀνησυχῇ καὶ περὶ ἑαυτῶν· ἐνῷ δὲ εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπιφρόνη τοιούτων σκέψεων, τὸ βέλασμα τῆς ἀγαπητῆς αἵρετος Ρόζας, τὴν δούλιαν ἐκράτησαν μεθ’ ἑαυτῶν χάριν τοῦ γάλακτος αὐτῆς, ἐνεθύμισεν εἰς τὸν γέροντα, διτὶς ἡ ωραὶ ἥτο πολὺ περασμένη.

— «Δυσυχεῖς ζῶον —, εἶπεν δὲ γέρων πρὸς τὸν Ἰακώβον —, ἐν τῇ μερικῇ μας περὶ τοῦ πατρός σου ἐλησμονῆσαμεν, διτὶς ἔπρεπε νὰ ἀμελχθῇ! τρέξε λοιπὸν τέ-

κνον μου, ἄναψε φῶς νὰ τὴν ἀμέλεωμεν, ἔπειτα δὲ θὰ δειπνήσωμεν.»

— «Καὶ νῦν γευματίσωμεν! —, εἶπε γελῶν δὲ Ἰακώβος —, διότι δὲν ἐλάδομεν τίποτε μετὰ τὸ πρόγευμα, παποῦ.» Αφοῦ ἤναψε τὸ φῶς δὲ Ἰακώβος ἐκύπταξε τὸν παποῦ του εἰς τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ μὲ δῆλην τὴν βίαν τοῦ ἀνέμου, ἐπαπειλοῦντος ν’ ἀναρπάσῃ τὴν σκέπην τοῦ κτηνοστασίου, καὶ τὴν βοήν τῆς καταιγίδος, τὸ πρόσωπόν του ἐφαίνετο ἱλαρὸν, ἀλλ’ ως νὰ ἐμάντευσε τοὺς διαλογισμοὺς τοῦ Ἰακώβου δὲ γέρων ἐπρόσθετε.

— «Μή φοβήσασι, τέκνον μου —, ἡ σκέπη αὕτη ἀντέστη κατὰ πολλῶν ἀλλων ἔτι χειροτέρων καταιγίδων· διότι αἱ στέγαι τῶν ὁρειῶν τούτων κτηνοστασίων κατασκευάζονται ἐπὶ τούτῳ στερεάτι, διὰ ν’ ἀνθίστανται εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ τὰς καταιγίδας. Προπορεύοντο λοιπὸν ἀφόδιος πρὸς τὸν σταύλον τῆς Ρόζας, διὰ νῦν ἴδωμεν πῶς ενρίσκεται τὸ πτωχὸν ζῶον.»

Οἱ Ἰακώβος ὑπήκουσε καὶ μετ’ ὀλίγον αὐτὸς καὶ ὁ γέρων ἵσταντο πλησίον τῆς ἀγαπητῆς Ρόζας, ητίς ἐδείκνυε τὴν χαράν της λείχουσα τὰς χεῖρας τοῦ Ἰακώβου, προσφέροντος εἰς αὐτὴν ὀλίγον ὀλάχας, ἐνῷ δὲ γέρων ἤμελγεν αὐτῆν.»

— «Πρέπει νὰ προσέχωμεν καλὰ τὴν Ρόζαν,» εἶπεν δὲ γέρων, λαδῶν τὴν βεδούραν πλήρη γάλακτος, «διότι ἐξ αὐτῆς ἐξαπτάται η ζωὴ μας, ἐδύν ἀποκλεισθῶμεν ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ χειμῶνος.»

— «Μὲ τρομάζεις, παποῦ, — εἶπεν δὲ Ἰακώβος· φοβεῖσαι λοιπὸν, διτὶς θὰ μείνωμεν ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ διλίγας ήμέρας;»

— «Ποιὸς ηξεύρει τὶ ἡμπορεῖ νὰ συμβῇ; — εἶπεν δὲ γέρων. «Πιθανὸν νὰ ἐλευθερωθῶμεν αὔριον — πιθανὸν δύμας νὰ περάσωσι πολλαὶ ἔδυομάδες, πρὶν δυνηθῶσι νὰ μᾶς ἐλευθερώσωσιν· θίθεν καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα προητοιμασμένοι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.» Ιδού ἀκούεις καὶ βλέπεις, διτὶς ἡ καταιγὶς ἐξακολουθεῖ, αἱ φεκάδες τῆς χιόνος εἰσέρχονται καὶ ἐδῶ ἀκόμη, δὲ ἀνεμος ἔγεινε τόσον ψυχρὸς, ὥστε δὲν θὰ ζεσταθῶμεν μὲ τὴν διλίγην φωτιάν, τὴν δούλιαν ἔκαμες· θίθεν προτείνω, εὐθὺς διφοῦ δειπνήσωμεν, νὰ πλαγιάσωμεν εἰς τὴν κλίνην μας — αὔριον δὲ, Θεοῦ θέλοντος, θὰ ἴδωμεν τὶ μέλει γενέσθαι.»

Ταῦτα εἶπάν δὲ γέρων ἔλαβε μέρος τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος, ἔδωκε δὲ καὶ εἰς τὸν Ἰακώβον, καὶ ἀφερώσας ἑαυτὸν καὶ τὸ παιδίον διὰ βραχείας, ἀλλ’ ἐνθέρμου προσευχῆς πρὸς τὸν Θεόν, κατεκλιθῆσαν διμοῦ ἐπὶ τῆς ἀγυρίνου κλίνης των, καὶ μετ’ οὐ πολὺ ἀμφότεροι κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπνου. (ἀκολουθεῖ.)

••••• ΦΩΤΩΝ •••••